

אלא ריח בני. אלא שנינו, פיו
שנכנס יעקב, ונכנס עמו גן עדן.
ושנינו, אומם בגדים היו של אדם
הראשון, שפטותם (שם ויעש ה')
אליהם לאדם ולאשתו בתרנות עוזר
וילבשם, והוציאם מגן עדן.

ואמם אמר שפטותם ויתפרו עליה
תאננה, שאלה היו, אם כף למא
כתוב ויעש ה' אליהם, וככתוב
בתרנות עוזר, הרי לא היו אלא עליה
תאננה? אלא כתרגומו: לבושי
כבוד, והיו מעלים ריחות מפחים
של גן עדן.

וشنינו, בשם מלא נעשו, שפטותם
ויעש ה' אליהם, מה שלא נעשה
בו שמים ואرض. ולא? והריף כתוב
(שם ב) ביום עשות ה' אליהם ארץ
ושמים? לא קשה. זה כשנעשו,
לא נעשו בשם מלא, פרט
לכשהתקימו, בשם מלא
התקימו.

ומה שאמרו שאומם לבושים היו
לאותו עשו הריש שלקח אומם
מנמורוד - כף באהרנה. והדבר
קשה, שאם כף, הרי כתוב לאדם
ולבושים לאשתו. לבושים של חיה
מה עושים? ועוד, שאם כף, כמה
נקברו? האם פעללה על דעתך
שם עזובי וזרקו מהם הסדר
העליזן שונן להם הקדוש ברוך
הוא?

אלא אומם לבושים שהחלבשו
בهم אדם ואשתו, לא התלבש
בhem אדם אחר, שבאותם
לבושים דמו כמו שלמעלה. ואם
מעלה בראתך שהם מעטים
התלבשו בהם - בא ראה, כתוב
וילבשם, שהקדוש ברוך הוא
הלביש אומם, אשר חלוקם.

כתוב (תהלים קד) ה' אלهي גודלת
מאד הוד וחדר לבקש. וככתוב (שם
צ) הוד וחדר לפניו. וככתוב (שם קד)
עוותה אור פשלמה וגוו. פיו

פתיב, ריח בגדיו, ובתיב ריח בני, ולא אמר
ריח הבגדים, אלא ריח בני. אלא תאננה, פיו
שנכנס יעקב, ונכנס עמו גן עדן. ותאננה, אוטן
הבדים היו של אדם הראשון, דכתיב, (בראשית
) ויעש יי' אליהם לאדם ולאשתו בתרנות עוזר
וילבישם, והוציאם מגן עדן.

יאי תימא, דכתיב ויתפרו עליה תאננה דאיןון
הו, اي הcy, אמאי כתיב ויעש ה'
אליהם. וכתיב בתרנות עוזר, הא לא והוא אלא
עליה תאננה אלא כתרגומו, לבושין דיקר והו
סלקין ריחין מבוסמא דעתן.

ותניא, בשם מלא אתבעידוי, דכתיב ויעש ה'
אליהם. מה דלא אתבעידוי ביה שמיא
וארעא. ולא. וזה כתיב, (בראשית ב) ביום עשות
יי' אליהם ארץ ושמים. לא קשייא hei כיד
אתבעידוי, לא אתבעידוי בשם מלא, בר כיד
אתקימיו, בשם מלא אתקימיו.

ימה דאמרו דאיןון לבושין אותו לההוא רישע
דעשו, דנסיב לו מן גמרוד הcy
אוקימנא, וקשייא מלחה, dai הcy הא כתיב
לאדם ולאשתו, לבושין לאדם, ולבושין
לחיה. לבושין דחיה מה אתבעידוי. ותו, dai
הcy (דף לג ע"ב) במא אתקברו, סלקא דעתך
דאיןון שבקו וראמי מנהון זהריא עלאה,
דייחיב לון גדרשא בריך הויא.

אלא איןון לבושין דתלבשו בהו אדם
ואתתיה, לא אתלבש בהו בר נש
אחרא, דבאינון לבושין דמו כגונא דלעילא
ואי סלקא דעתך, דאיןון אתלבשו מגרמייהון
בהו. תא חזי, כתיב וילבישם, דקוקדשא בריך
הוא אלביש לון, זבאה חולקיהון.

בתיב (תהלים קד) ה' אלהי גודלת מאד הוד וחדר
לבקש. וכתיב (תהלים צ) הוד וחדר